

[Ivar Nørgaard]

til det, Kommissionen har lagt ud med, men det kan ikke under alle omstændigheder være et formandskabs opgave at kæmpe for den version eller det niveau, hvis der er tale om det, som Kommissionen har lagt ud med.

Det ville i øvrigt også give en interessant indre strid i regeringen mellem landbrugsministeren og udenrigsministeren, hvis udenrigsministeren eller den, der er formand, længst muligt skal kæmpe for, at Kommissionspræisforslag, altså det direkte prisnedsættelsesforslag, skulle gennemføres. Jeg har forstået, at den danske regering end ikke har taget stilling til, hvor man skal ende, hvad hr. Niels Helveg Petersen jo just har bebrejdet regeringen. Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at det var rart, om man vidste, i hvilken retning den danske regering ville arbejde for at få et kompromis. Men den danske regering kan naturligvis ikke som udgangspunkt arbejde for præcis at gennemføre Kommissionens forslag. Det så jeg gerne, men det er jeg sikker på at der ikke er flertal for her i Folketinget. Når det drejer sig om miljø, ville det selvfølgelig være særdeles gunstigt, hvis vi kunne arbejde på højest muligt niveau, men det er ikke sikkert, det er det, Kommissionen lægger ud; dér har vi lov til at arbejde for et bedre miljø.

Kent Kirk (KF):

Selv om debatten måske kan virke lidt tam, tror jeg, det er godt, Folketinget har denne debat, for det har vist sig, at nogle af de misforståelser, der har været fremme i den offentlige debat om det danske formandskab, nu er ryddet af vejen. Det er altid godt, at vi fra dansk side kan gå ind i en formandskabsperiode og i hvert fald være sikker på, hvad det er, Folketinget og folketingspartierne i virkeligheden mener om vores EF-politik og holdningen til formandskabet.

Jeg vil også gerne tilslutte mig de taler, der har været, herunder udenrigsministerens udtalelser om forholdet til Europa-Parlamentet. Jeg tror, vi står over for en ny periode, hvor det danske formandskab kan forbedre forholdet mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet, og det er noget, der vil have stor betydning for det videre samarbejde. Der har været nævnt konkrete områder her som miljøområdet, men jeg er også overbevist om, at det på en række andre områder

vil vise sig, at det vil være til gavn for Fællesskabet, hvis forholdet mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet generelt forbedres.

Fru Elisabeth Bruun Olesen stillede nogle konkrete spørgsmål til mig om kornpriserne. Som udenrigsministeren sagde, er det nok ikke kornpriserne, vi skal diskutere her, men jeg vil gerne over for fru Elisabeth Bruun Olesen præcisere, at vi ikke i Det Konservative Folkeparti ser det som et mål i sig selv at sænke kornpriserne. Vi mener, vi er nødt til at se på landbrugssituationen i Fællesskabet i global sammenhæng. Den verdensmarkedspris, man fra mange sider altid henviser til, er ikke en reel verdensmarkedspris. Der gives subsidier til landbrugsproduktionen overalt i den vestlige verden på forskellige måder. Derfor finder vi, at løsningen på landbrugsproblemerne i Europa bør ske i global sammenhæng, og dér finder vi, at Uruguay-runden måske vil være vejen til, at vi kan finde en mere fornuftig løsning. Derfor tror jeg, at det er af stor vigtighed, indtil vi kommer så langt, at man ikke bare slår på et enkelt element i den fælles landbrugspolitik, men virkelig prøver at gå ind i substansen og træffer sine politiske beslutninger på baggrund heraf.

Gade (SF):

Jeg kan forstå på udenrigsministeren, at markedsudvalget og Folketinget altså ikke skal orienteres om det mere detaljerede arbejdsprogram, før det er offentliggjort helt eller delvis, når Danmark træder til. Det må vi så rette os efter, forstår jeg. Jeg føler det utilfredsstillende, men det falder desværre i tråd med nogle udtalelser, udenrigsministeren er kommet med om, at han ikke mener, regeringen ikke giver markedsudvalget alle de detaljerede oplysninger, som vi sådan set skulle have. Det er da beklageligt.

Derimod synes jeg, der blev mere fornuft i svarene om kompromisforslag og sådan set også om EPS-forslagene.

I øvrigt var det interessant, at det lykkedes udenrigsministeren at holde en svartale, hvor der vist ikke blev sagt noget om finansiering og om landbrug. Nu forstod jeg ellers, at det var det allervigtigste problem, vi stod over for, og det er da også gået igen i en del taler. Alligevel svarer udenrigsministeren slet ikke